உ

சிவமயம்.

சண்முககஜாவளி.

வாணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923

சிவமயம்.

சண்முகஜாவளி.

வெண்பா.

இக்கிலமெலாந்துதிக்கு மிறைவனருளாலுதித்த
தென்பழனிக்கிரிமேவும் தேசிகனை-யன்னுதற்கு
மும்மதமுப் ஐங்காமும் மூஷிகத்தோடேயருளும்
கம்பமதவாரணனே காப்பு

வலஜிதே இக்கசலம் யாலஜூராசாமி
யென்ற வர்ண மெட்டு.

இ-ம்-பாக-ஏகதாளம்

பல்லவி

சண்முகனே சண்முகனே
அப்பாசிவ சண்முகனே
அய்யாசிவ சண்முகனே
சாமிசிவ சண்முகனே
சம்போசிவ சண்முகனே
உன்னைமிக நம்பினேனே சாமீ (சண்)

அநுபல்லவி.

பொன்மயூர மேருங்கந்த
சாமிதேவீ பூமிசாமி (சண்)

சரணங்கள்

அண்டர்தயர்	தீர்த்தவனே
அன்னைவள்ளி	நாயகனே
தொண்டர்மனங்	கண்டவனே
துதிபணிகள்	பூண்டவனே
அண்டுமெர்தன	ஓர்மொழிகேள்
ஆறுமுகமான	சுவாமி (சண்)
இல்லா	மிடியின்குறை
யாற்குறைப்பே	னென்துரையே
பல்லார்	துதிபழனி
பரனே	பரன்மகனே
எல்லா	மறிந்தவாநீ
பேதுவாது	யெளியேன்கீது (சண்)
துதிமுறைபின்	விதியறியேன்
துயருறைக்கும்	வழியறியேன்
ததிவரிலே	வுனைநெறப்பேன்
தாள்பணியுங்	கதியறியேன்
நிதியளித்து	காருயிர்ந
நேரசார	பாரந்தீர (சண்)
சந்த்ரஜடை	யோன்மகனே
சாமிவடி	வேலவனே

இந்திரன் மகள்சுதனே
பென்கவலை தீர்குகனே
மந்தரமுனி லோர்பரவும்
மாபலி பழனிவளர் (சண்)
சிறுமணவூ ரென்னும்பதி
சிறுவன்முனி சாமிதுதி
அறுமுகனே உன்றருள்கதி
அன்றிவே றில்லைகதி
பருவமிது கருணைவைத்தன்
பாதமலரைத் தருவாய் (சண்)

அங்கேவாக் கூடாதையா சாமினான்
யென்ற வர்ணமெட்டு

பல்லவி

என்கவலைத்தீர்த்தருள்வாய்-சாமிநீ
என்கவலைத்தீர்த்தருள்வவய்

அநுபல்லவி

பன்னுமறைதுதிக்கும் பழனிமாமலைவேலா (என்)

சரணங்கள்

பாரில்பாரறிவார்கள் பாவியான்படுந்துயர்
ஆர்க்குரைப்பேன்சொல் அரிமருகனேசாமி (என்)

ஜெனித்தநான் முதலாயோர் சீரதிபேன்சாமி
இனிதுயபாருப்பாய் இதுதருணமசாமி (என்)
திருமணலூர்வாழும் திருவன்யான் முனுசாமி
பெருமைபெற்றிடவரு ளருமுகனேசாமி (என்)

சாமிருடேமந்தனேயென்ற வர்வமெட்டு.

பல்லவி

அப்பா நீமோடிசெய்தால்
எப்படி நான் சகிப்பேன்

அநுபல்லவி

இப்படியோர் போற்றுப்யோருர் (அப்)

சரணங்கள்

வையமிசையான் படுந்துயற்கென்
செய்குவேன்சாமி யாரையா
நெய்குவேன்சாமி யாரையா (அப்)
எத்தனைத்தான் முறையிடுவேன்
வெத்திசேர்வேலா அய்யனே
சத்தியிற் பாலா (அப்)
பணிமலர்சூழ் திருமணலூர்
முனிசாமிபோற்றும் அய்யனே
இனிதுனை சாற்றும் (அப்)

ஓரமணிமணிசாமிணித்திபரவே

யென்ற வர்னமெட்டு.

இ-ம்-காம்போதி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி

ஓமயில்வாகனனே என்னையான்குகனே (ஓ)

அநுபல்லவி.

என்னையாள்குகனே இகபரமன்மாமகனே (ஓ)

சரணங்கள்

அசுரர்குலகாலா சருகிரிமேலா
அரனருள்பாலா அடியேனையாளா (ஓ)
மலைமுருகேசா மரன்மகள்நேசா
கலைபுகழீசா கருணைப்பிரகாசா (ஓ)
எனிதஜாலம் இதுநல்லகாலம்
நானென்தனுளும் நம்பினேன் ஆளும் (ஓ)
செந்தமிழால்துதிசெய் சிறுமணலூர்முனிசாமி
சந்தைநோல்தீர்ப்பாய் சிவகிரிசாமி (ஓ)

இ-ம்-மோகனகல்யாணி-தாளம்-சாப்பு

பல்லவி

என்னிடர்தீர்த்தருளையா-சாமி
இன்னமெனக்கார்துணைவீராறுமையா என்

அநுபல்லவி,

அன்னைவள்ளிதெய்வ யானைசமேதா
அசடையேனடிமையே லறுமுகநாதா என்

சரணங்கள்.

பிழைபொறுத்தாள வென்னைப்பெற்றநீதானே
பின்னையார்க்கென்குறை புகலுவேன்பானே என்
கஷ்டம்தவிர்த்தென்மேல் கடைக்கண்பாரையா
காலுக்கடிமையென்ற கழறுதல்பொய்யா என்
கல்லோவுன்மனமின்னங் கரையாததேனோ-உன்
கபடத்தொழிலுக்கெதிர் காணோயான்றானோ என்
பூதலவாழ்க்கையை பிரபலமாய்ச்சாற்றி
புன்மனதாலுழலும் புத்தியைத்தேற்றி என்
தொல்லையுரைத்தவுன்னைத் தொழுமுனிசாமி
துய்யறப்பாய்பழனி துரைமுத்துசாமி என்

ஏலராகாபைசலுராமோகமுமென்றவர்ணமெட்டு

பல்லவி

வேலவா நீ செய்தஜாலம் தகாது

அநுபல்லவி

நாலாமறைதிரு காலமும்
நாடிடுங் கதிர்வடி வே

சரணங்கள்.

ஆருன்னைவிடகதி அறிந்தசேதியைபல
வாருசொல்லியுமனம் பாறையோகர்வடி (வே)
வறுமையெயனு பெரும் வாரிமையெநீதவிச்
சிருவனுல்சகியாதுன திருவருள்புரிகதி: (வே)
விதமுன்னை துதிக்குஞ்சுதன் முனிசாமிக்கினின்
பதமன்றிபிகத்தினில் பாக்கியதாகதிர் (வே)

ஸைப்பிரேமபேரிஜாடா டேதெவிசனுபோரு
யென்ற வர்ணமெட்டு

பல்லவி

என்மேற்கருணை இல்லாசரடை
ஏனோதிருவருள் புரிபுரிசாமி(என்)

அநுபல்லவி

உன்னைக்குரவர்தன் மருமகனென்றேனோ
உன்றமபன்பெரும் வயமெனனறேனோ(என்)

சரணங்கள்

அன்னையைக்கொடிய வள்ளிநீலியென்றேனோ
அப்பனைபாண்டியன் அடிமையேயன்றேனோ(என்)
நின்னைகவெந்தும் மலைகளனென்றேனோ
வெஞ்சமுமிங்கா வஞ்சனனென்றேனோ(என்)

சண்முகஜாவளி முற்றிற்று.